

מי (קרית שמונה) 39830-12-24 - רועי חגג נ' מדינת ישראל

מ"י (קרית-שמונה) 39830-12-24 - רועי חגג נ' מדינת ישראל/שלום קרית-שמונה

מ"י (קרית-שמונה) 39830-12-24

רועי חגג

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית-שמונה

[12.03.2025]

כבוד השופט ערן בר אור

החלטה

1. בתאריך 6.2.2025 הגיש המבקש את הבקשה שבפני, במסגרתה הוא עותר להשיב לחזקתו רכב מסוג קיה וכסף מזומן בסך של כ-12,000 ₪, אשר נתפסו מידי בעת שנעצר בחשד לביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים מסוכנים.

2. בבקשתו, טען המבקש כי כשבוע לאחר שנעצר, הוא כבר הוא שוחרר ממעצרו למעצר בית עד לתאריך 28.12.2024, והמשיבה לא הגישה ערר על שחרור זה. למעשה, כך נטען, עד לעצם היום הזה לא נדרש המבקש לכל פעולת חקירה נוספת בתיק. המבקש הדגיש כי כיום הוא משוחרר ללא מגבלה, ואף לא הוגש כנגדו כתב אישום בעניין בגינו נעצר. בנוסף, בתאריך 6.1.2024 הודע למבקש כי הוא יכול להגיע לתחנת משטרת צפת ולקבל לידי את מכשיר הטלפון הנייד שנתפס ממנו עם מעצרו. כמו כן הוחזר לידי הפיקדון שהופקד כתנאי לשחרורו.

3. לטענת המבקש, הכסף המזומן שנתפס ברכב בו נסע הינו שכר עבודתו, כפי שהובהר לטענתו בחקירתו, וכפי שהוצהר על ידי מעסיקו. המבקש טוען כי גרסתו כלל לא נבדקה על ידי המשיבה. עוד טען כי הוא שקע בחובות, חשבונות עוקל, ומצבו הכלכלי קשה, ועל כן אין בתפיסת המוצג אלא פגיעה בלתי מידתית בו, ובשכר עבודתו ופרנסתו.

4. באשר לרכב שנתפס, נוכח העובדה כי בינתיים הסכימה המשיבה לשחררו, כפי שיפורט להלן, אין מקום להרחיב את שנטען בבקשה.

5. בתאריך 9.2.2025 קבע בית המשפט (ס. הנשיא, כב' השופטת ד' נסאר) כי תגובת משטרת צפת לבקשה תועבר עד לתאריך 16.2.2025. לאחר שהוברר כי בינתיים התיק הועבר לעיון התביעה המשטרתית, הורה בית המשפט כי עמדת יחידת התביעות תועבר עד לתאריך 23.2.2025, ומשזו לא הוגשה במועד ניתנה החלטה בתאריך 24.2.2025 על פיה "בהיעדר התייחסות מטעם התביעות מורה על החזרת התפוסים הרכב והכסף כמבוקש".
6. בתאריך 2.3.2025 הוגשה בקשה מטעם לשכת התביעות המשטרתית לביטול ההחלטה בדבר החזרת המוצגים. בבקשה, מפרט ב"כ המשיבה כי הוראת בית המשפט למסור תגובה לא הובאה לידיעת יחידת התביעות, ומשום כך לא נמסרה התגובה מטעמם. לגופו של דבר נטען כי "המדובר בכספים שנתפסו במסגרת מעצרו של המשיב בתיקים מהם עולה לכאורה כי סחר בסמים והחזיק בסמים שלא לצ"ע. משכך, מבוקש שלא להחזיר בשלב זה למשיב (כך במקור, ע.ב.) את התפוסים בנוגע לכספים המבוקשים [...]".
7. לעניין הרכב, לא התנגדה המשיבה להחזרתו לבעליו (אחיו של המבקש). נוכח האמור בתגובת המשיבה, בוטלה ההחלטה להחזרת התפוסים, ונקבע דיון לשמיעת הבקשה, בפני.
8. בדיון שהתקיים היום, חזרה ב"כ המבקש על הבקשה, והוסיפה כי הגם שמדובר בחשד, אשר בשעתו נשמע חמור, הרי שחלוף הזמן שעבר מאז נעצר המבקש יכול ללמד כי כיום אין ממש בחשד, שאחרת היה מוגש כנגד החשוד כתב אישום. לטעמה, באיזון שבין זכותו הקניינית של אדם, שהוכרה כזכות יסוד, לבין זכותה של המדינה לעתור לחילוט לאחר שהוגש כתב אישום אשר בצדו בקשה להכריז על הנאשם כסוחר סמים, יש להעדיף את זכותו של המבקש, שכן במקרה זה לא הוגשו בעניינו כתב אישום, בקשה לחילוט או בקשה להכריז עליו סוחר סמים.
9. עוד ציינה ב"כ המבקש כי הפלאפון והרכב, אשר שימשו לכאורה לביצוע העבירות הנטענות, הוחזרו לרשות בעליהם, דבר המעמיד בספק את יכולתה של המשיבה לבסס ראיות לאישום עתידי. בנוסף חזרה על טיעוניה הקשורות למקור הכסף שנתפס, והדגישה כי משטרת ישראל כלל לא ביקשה לבדוק טענות אלו, עובדה המחלישה עוד יותר את התשתית הראייתית הלכאורית שבתיק החקירה.
10. ב"כ המבקש סברה כי חלף הכסף שנתפס, ניתן להסתפק בחתימה על התחייבות כספית באותו הסכום, וככל שהמבקש יוכרז כסוחר סמים, ניתן יהיה לחלט את סכום ההתחייבות. לבסוף טענה כי המבקש חולה ומאז מעצרו אינו עובד, שכן המעצר הותיר בו טראומה קשה, ועל כן הוא נדרש לסכום הכסף שנתפס.
11. לעומתה, ביקש ב"כ המשיבה לדחות את הבקשה. לדבריו, בניגוד לנטען, קיימות ראיות מספקות בתיק החקירה, ובכוונת המשיבה להגיש כתב אישום כנגד החשוד. ב"כ המשיבה טען כי הסיבה היחידה בגינה שוחרר החשוד, והאישום לא הוגש תוך כדי מעצרו, נעוצה בעומס הקיים במעבדת הסמים במז"פ, דבר שמנע את קבלת חווה"ד בעניין הסם במקרה זה, כאשר המבקש במעצר.
12. ב"כ המשיבה הצהיר כי לאחרונה התקבלת חווה"ד הנדרשת, ובכוונת המשיבה להגיש כתב אישום, בין היתר בעבירה של סחר בסם מסוכן, "עד סוף השבוע". בהתאם, תבקש המאשימה להורות גם על חילוט הכסף שנתפס.

13. בתשובה לטענות ב"כ המבקש, טען ב"כ המשיבה כי בשחרור הרכב לידי אחיו של החשוד, עשתה המשיבה את האיזון הנכון, שכן האח הוא הבעלים של הרכב, אולם בכל הקשור לכסף שנתפס, הרי שהוא משמש כמוצג בתיק, ונוכח פרק הזמן שעבר מאז תפיסתו, החזקתו בידי המשיבה הינה כחוק. דיון והחלטה
14. פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), היא המסדירה את הכללים הנדרשים לבחינת בקשתו של המבקש, וליתר דיוק יש לבחון בענייננו את האמור בסעיף 32(א) ובסעיפים 33-35 לפקודה, הקובעים:
32. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.
33. נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.
34. על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.
35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שייקבעו.
15. עיקרם של הדברים הקבועים בסעיפים אלה, מקנה למשטרה את הזכות לתפיסת חפץ באם קיים יסוד סביר להניח שבחפץ נעברה עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה. חפץ שנתפס כאמור, רשאית המשטרה לשמרו עד שיוגש לבית המשפט, בכפוף להחלטה אחרת עליה יורה בית המשפט, אם לבקשת המשטרה או לבקשת אדם התובע זכות בחפץ. עוד נקבע כי ככל שלא הוגש המשפט בתוך שישה חודשים מיום שנתפס על ידי המשטרה, תחזיר האחרונה את התפוס לאדם ממנו נלקח, אלא אם יתיר בית המשפט את הארכת התקופה המותרת לתפיסה.
16. בענייננו, מאז מעצרו של המבקש ותפיסת הכסף מידיו עברו כשלושה חודשים בלבד, ועל כן החזקת המשטרה בתפוס הינה בהתאם להוראות הפקודה.
17. שמעתי בקשב רב את טענות ב"כ החשוד באשר לחולשה הראייתית הקיימת לשיטתה בחומר החקירה, לרבות מעצרו הלא חוקי והחיפוש הלא-חוקי, שלטענתה בוצעו במקרה זה. טענותיה של ב"כ החשוד אכן יכולות להצדיק בחינה מעמיקה של הראיות שבידי המשיבה, על מנת שבית המשפט יוכל להתרשם מהפוטנציאל הטמון בהן ולבחון את התשתית הראייתית, לשם הכרעה בין זכות המשיבה לתפיסת המוצג לשם הצגתו בשלב מאוחר יותר במשפט, יחד עם האפשרות לבקש לחלוטו מחד, וזכות הקניין של המבקש מאידך.
- אולם, מאחר שב"כ המשיבה הצהיר כי על אף הטענות בדבר קשיים ראייתיים, בכוונת המשיבה להגיש כתב אישום שבצדו בקשה לחילוט "עד סוף השבוע", אני סבור כי במקרה זה ראוי שהבחינה הראייתית תבוצע על ידי המותב שישב בדיון.
18. ודוק - נוכח הזמן הקצר, במסגרתו התחייבה המאשימה להגיש את כתב האישום כנגד המשיב, בקרת בית המשפט תוכל להיעשות במקרה זה בתוך פרק זמן סביר, כך שהנזק שעלול להיגרם למבקש מדחיית בקשתו בעת הזו קטן מהנזק שעלול להיגרם בקבלתה. יחד עם זאת, ככל שהמשיבה לא תעמוד בהתחייבותה, יהיה בכך כדי לשוב ולשקול את טענות המבקש.
19. אציין כי לעת הזאת לא ראיתי לנכון להידרש לפתרון הביניים שהוצע, בדבר מתן התחייבות על ידי המבקש בגובה הסכום שנתפס, שכן טענתו (כאמור בבקשה) כי הוא שקוע בחובות וחשבונו עוקל, מעלים ספק בדבר היכולת לממש התחייבות שכזו.
- לאור האמור לעיל הבקשה להחזרת הכסף שנתפס מידיו המבקש - נדחית.
- ככל שלא יוגש כתב האישום כנגד המבקש עד לתאריך 1.4.2025 - יוכל המבקש לשוב ולחדש את בקשתו.
- ניתנה היום, י"ב אדר תשפ"ה, 12 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.